

День Конституції

Двадцять один рік тому Верховна Рада прийняла першу Конституцію незалежної української держави. Це закріпило правові основи незалежної України,

її суверенітет і територіальну цілісність. Прийняття конституції було найважливішим кроком у забезпеченні прав людини і громадянина. Шкода, що за часи існування України основоположні норми Конституції не раз порушували ті, для кого ніякі закони не писані. Та і нині знаходяться ділки, які ставлять себе вище всіх у державі, зокрема йдеться про так званих земельних рейдерів. Пора їх поставити на місце.

І нагадаємо статтю 41 Конституції, якою передбачено:
«Кожен має право володіти, користуватися і розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності.
Право приватної власності набувається в порядку, визначеному законом.
Ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності.
Право приватної власності є непорушним».

Таки прийде в маківку літа

На порозі липень, який у народі називають маківкою літа та вершиною року. Його попередник - червень - видався відносно прохолодним, навіть трохи потишив дощами, а ось вже в перших числах липня настане справжня спека. Як передає Гідрометцентр, у більшості регіонів повітря прогріється до 34 градусів. Синоптики попереджають, що липень, а потім і серпень стануть дуже сухими місяцями - опадів практично не буде. А також відзначають, що засушлива погода може негативно позначитися на урожаєві, особливо на зернових. Крім того, вже з наступного тижня різко зросте небезпека лісових пожеж, також не виключено, що почнуть горіти торф'яники в деяких регіонах.

Щоб не було крові на полях українських

Сила протидії

Зранку 24-го червня у Попасному Новомосковського району дощило. Та щойно десятки автомобілів з учасниками Фермерської Самооборони Дніпропетровської області прибули до ФГ «Дар», як навіть мжички не стало. Бійці з Магдалинівського, Павлоградського, Софіївського, Царичанського, Дніпровського, Новомосковського, Юр'ївського й інших районів Придніпров'я після привітань спершу з'ясували головне хліборобське питання – де і скільки довгоочікуваних опадів випало? А потім вже вкотре взялися за непросту науку про найтяжчу чоловічу роботу, якою з давніх-давен є захист рідної землі.

Певно ж, місце навчання з бойового злагодження Самооборони вибрано не випадково. Саме до цієї, політої восени минулого року кров'ю двох

захисників господарства землі, прикута сьогодні увага селян України. ФГ «Дар» є символом відчайдушного селянського спротиву новоспеченій земельній мафії, яка навіть попри гучно обіцяні владою реформи досі має певний вплив на правоохоронну систему держави. Ганебна підробка документів «Дару» державним реєстратором з на-

ступною його «купівлею» є яскравим виразом прогнилій олігархічно-клановій системі, яка обов'язково піде в небуття. Бо в народі не дарма кажуть «брехню світ пройде, та назад не вернешся». Жителі Попасного теж дивуються, чому за 9 місяців (!) могутня державна система не справилася з якоюсь фальшивкою.

- У нас і досі триває війна. Вранці від Кузнецова (незаможний житель Дніпра, що «купив» «Дар» - прим. авт.) знову розкидали по селу листівки, переманюють людей до себе, обіцяють золоті гори, - сказала працююча Наталія в розмові біля сільського магазину. - Хоч вони тепер з автоматами і не бігають, віри їм ніколи не буде. Раз отаке витворили із власністю законних фермерів, то що зроблять з нашими паями? Ми пам'ятаємо покійного Василя Дарадуду, він з власних пучок створював своє господарство, роками стягався на техніку, а в його дітей тепер геть усе забирають... Де правда?

Справді, хто її «приспав»? Чому у справі з «Даром» заціпило всім, навіть зазвичай багатослівному кумові, задля призначення якого на найвищу прокурорську посаду навіть українське законодавство змінили? Доки суди в цій справі німуватимуть і «тягнутимуть гуму»?

Продовження - стор. 3

Землю все частіше віддають у тривалу оренду

Протягом останніх п'яти років спостерігається тенденція до укладання довгострокових договорів оренди земельних паїв – від семи років. Про це йдеться у повідомленні ННЦ «Інститут аграрної економіки». Так, якщо 2011 року частка договорів оренди сільгоспземель строком на 4-5 років складала 46,2 відсотків, то станом на

1 січня 2016 року було лише 26 відсотків договорів оренди, укладених на термін до семи років. Натомість, кількість договорів оренди на строк 8-10 років зросла у 2016 році до 45 відсотків. Також збільшилася кількість договорів, укладених на термін понад 10 років. У 2011 році їх було 11, а у 2016-му - вже до 17 відсотків.

ПРОДАМ ємності для рідин - єврокуби

067-63-41-099

АНТАЗЕРИ З ЛЮБИМІВКИ

Читайте стор. 4-5

Децентралізація.dp.ua

ЄЛИЗАВЕТІВКА В ОБЛОЗІ

«Ми готові стріляти «на ураження!»

Так визначив готовність своїх колег у боротьбі проти рейдерства голова асоціації фермерів і приватних землевласників Придніпров'я Анатолій Гайворонський на недавніх зборах у Піщанці, що зібрали представників Новомосковщини та інших районів області. У декого після таких слів, чого гріха тайти, пішов холодок по спині – напевне, тих, хто ще вірить у «доброго царя», справедливість судів та непідкупність суддів укупі з прокурорами.

- Законні методи боротьби зі злочинами вичерпані, - був категоричним А. Гайворонський. - Я особисто звернувся практично у всі, що є в Україні, правозахисні інстанції, і скрізь одне й те ж - глибоке розчарування, бо... в їхніх коридорах цілковита тиша. Таке враження, що тебе взагалі ніхто не помічає, і ти схожий на волаючого в пустелі...

- А знаєте, чому? - звернувся до залу Анатолій Гайворонський. - Тому що держава в особі свої владних мужів вступила в змову зі злочинцями, а ворон ворону, як відомо, око не виклює.

Держава і сьогодні - найбільший рейдер. Звісно ж, захистити вона нас не може. Немає зиску! Тому не бореться з цим ганебним явищем, а тільки сама породжує та розмножує рейдерів. Висновок: за Конституцією ми будемо захищати

себе, своє майно, свої родини всіма доступними засобами. Скажу ще точніше - в разі потреби ми стрілятимемо «на ураження» в тих, хто зазіхає на чуже.

Розбурханий від емоцій зал намагався заспокоїти головуючий на зборах Олександр Суліма, голова Новомосковської асоціації фермерів та приватних землевласників.

- Ми справді стоїмо на порозі безкомпромісної битви за урожай! - сказав він. - Є інформація, що бандитські формування, купивши необхідну техніку для збирання врожаю, вже стоять на старті, чекаючи на відмашку своїх «авторитетів». Наше з вами завдання - розробити методи боротьби з рейдерами, навчитися оперативно діяти, коли на господарство вчинено напад.

Крім, свого роду, пам'ятки

чи інструкції протидії рейдерству, яку зачитав просто в залі, Олександр Суліма запросив до розмови Олександра Глущенка, висококваліфікованого юриста Асоціації. Він поінформував, які «хитрощі» найчастіше використовують, підступно збираючи захопити господарство, і тому навіть появу чужаків у селі слід сприймати як своєрідний сигнал про те, що ви вже потрапили в поле зору «недоброзичливців».

Ще один важливий аргумент на користь захисту себе й свого майна від рейдерів - участь у Фермерській Самообороні. Загони, що формуються практично у кожному селі з добровольців, зможуть протистояти нападникам бодай у перші хвилини, поки надійде підмога.

- Для тих, хто боїться, ска-

жу, що у нас працює високо-класний психолог, який знімає страх, - виголосив у зал Василь Строгий, голова Фермерської Самооборони, - і зал у відповідь відреагував дружнім сміхом.

Хоча, якщо відверто, не до жартів. Анатолій Гайворонський розповів, що нове керівництво обласної поліції всіляко затягує підписання договору про співпрацю з Фермерською Самообороною. Хоча їх попередники не лише такий договір уклали, але й були ініціатором його підписання.

- Судячи з позиції теперішніх поліцейських чинів, захищати нас нікому, - підсумував голова обласної Асоціації фермерів та приватних землевласників, - крім нас самих. А рейдерські атаки є і будуть ще масовішими - на порозі збір урожаю. Це жнива не лише для нас з вами. Для зухвалих бандюг - теж! - наголосив Гайворонський.

Про власний і дуже ефективний спосіб боротьби з рейдерством розповів Костянтин Натха з с. Попасне Новомосковського району.

- Коли всім відомий зайда Кузнецов почав переманювати до себе моїх пайовиків, люди зустріли його «в штики», - відзначив він. - Читали, кажуть, про вас і ваші «подвиги» у газеті «Фермер Придніпров'я» і землю, таким, як ви, не віддамо. Забирайтесь геть із села!

Спантеличений Кузнецов не тільки не зміг додати собі жодної сотки землі, але й навіть агітаторів серед місцевих селян не знайшов. Ніхто не побажав служити чужинцю. Навіть за гроші!

Дуже влучним, дещо надто емоційним був виступ Миколи Шапошника, голови ФГ «Весела Долина» Томаківського району, свого часу голови обласної Асоціації фермерів і приватних землевласників.

- Усе нам ніколи, усе кудись поспішаємо, що навіть не знаходимо часу зайти в райцентр на поштове відділення та передплатити газету, яка теж стає на наш захист. Хлопці, - звернувся до залу Микола Іванович, - уявіть, що завтра всього цього не буде. Ні посівної, ні жнив! Залишимося тільки ми і купа металобрухту, який ми понатагували за все наше життя. І що тоді робити? Землю відібрали, урожай вивезли, обробляти нічого... Все! Фініш життєвого шляху. А щоб цього жахиття не сталося, давайте триматися всі разом, вкупі, тільки так ми переможемо лихі сили в цей непростий час.

Ще лаконічнішим був Леонід Безсмертний, громадський діяч:

- Нас б'ють тому, що нас мало!

І закликав згадати історію та більшовиків, які більше всього боялися селян. Бо коли селяни гуртувалися - то була неабияка сила.

За кілька годин палких промов атмосфера у Піщанському будинку культури досягла апогею - відчувалося, що фермери налаштовані дати рішучу відсіч всім тим, хто посягне на землю і вирощений урожай. Нехай затамлять - відповідь буде «на ураження»!

Лариса НЕСІНА.

Тлумачник новин Що робити та як бути?

Більш суперечливого, незрозумілого, непередбаченого і що найгірше - антинародного депутатського корпусу Верховної Ради від нинішнього у нас ще не було. Це гірко, сумно і прикро, в світлі ідеалів та вимог, проголошених Майданом гідності, за які віддала своє життя Небесна сотня, велике та глибоке розчарування. Але, як казав гострий на язик перший Президент Леонід Кравчук, маємо те, що маємо. А повідомлення, котре недавно поширила всеукраїнська Асоціація фермерів і приватних землевласників, зводиться до того, що поміж тих, хто в першу чергу потерпає нині від зрадливих нардепів, і сотні, якщо не тисячі сільських підприємців-фермерів. Тому Асоціація фактично кричить, волає й питає традиційними для нашої історії актуальними запитаннями: що робити і як бути?

ХОЧ якщо зрозумілішими словами, то як зберегти фермерські землі постійного користування? Читаємо: «З кожним днем стає зловбоденнішою доля фермерських земель постійного користування, які надавалися фермерам перших поколінь до 1 січня 2002 року. Особливо ситуація загострюється, коли помирає голова фермерського господарства, на якого свого часу випишувався Державний акт на землю. Тоді на фермерську родину, яка воліє успадкувати господарство і продовжити справу першопрохідця-зачинателя, здійснюється шалений тиск з усіх мислимих і не мислимих боків. З усіх сил всіма неправдами стараються відібрати, захопити і ті від 20 до 50 гектарів, які надавалися попередникам»...

Ну і так далі за текстом, який розповідає про перипетії, дійсно уже відомі багатьом сільським нащадкам успішних недавно фермерів. Одні спадкоємці давно переконалися, що шукати у подібних випадках захисту в судах марно. «Практика» нинішніх судів така, що домогтися для себе права на постійне і тривале користування земельними ділянками, які оброблялися померлими батьками, братами,

чоловіками або дружинами, неможливо, оскільки «суди рішення на користь спадкоємців просто вперто не приймають». Великого нема секрету, чому ж. Та тому, що претендентів на «безкрай» земельні володіння нині вистачає серед тих, у кого повні «сховища» грошей.

Втім, багатьом фермерам-спадкоємцям у подібних випадках ніби й не встромяють палиць в колеса. Навпаки, приязно пропонують реєструвати своє право постійно користуватися тим чи іншим наділом успадкованого ФГ. Але з однією умовою: попередньо необхідно повторно встановити в натурі та на місцевості його межі, отримати експертну грошову оцінку, зареєструвати саме право у Держреєстрі, внести ділянку до складеного капіталу ФГ та нарешті все це узаконити за новим користувачем-спадкоємцем господарства. А тепер скажіть, чи хоч когось вдалося успішно здолати усі кола цього пекла - ходіння по кабінетах чиновників в органах земельних ресурсів. Кажуть, щасливчики такі ніби були, але їм для цього знадобилося більше п'яти років, а скільки сил, нервів і особливо грошей - їм тільки це й відомо. А ще сотням і тисячам інших, яким забракло терпіння і тих же коштів. Від чого «дивуватися» не треба, бо ж тяганина і викачка «на лапи» для того й задумані, щоб селяни відмовлялися від землі на користь майбутніх латифундистів.

А тепер знайте, що ще у січні 2015 року в парламент України з ініціативи АФЗУ було внесено законопроект (під №1874) про оперативну і безоплатну передачу земельних ділянок у постійне користування членам ФГ для ведення існуючих і успадкованих господарств. Назва проекту - «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо набуття фермерськими господарствами прав власності на земельні ділянки». І що, ви чули, щоб від тих пір цей законопроект не те що розлядався, а бодай вносився на розгляд? Ні, на жаль, і не думають вносити. Про нього все одно, що забули і слухати не хочуть. І ті, хто чи не в першу чергу, божилися і клялися у складі БПП чи «Народного фронту» відстоювати над усе інтереси трудового селянського народу.

Уже у березні цього року за участю народного депутата В. С. Івченка довелося нагадувати дуплетом нових законодавчих ініціатив. Спершу подали проект, який фактично продублював поданий ще два з лишком років том, у про безоплатну передачу фермерських земель постійного користування тим, хто продовжує естафету з їхнього обробітку. А згодом і проект, за яким право постійного користування земельною ділянкою, яка була надана для ведення СФГ, може передаватися й у спадщину, як і саме СФГ. І що ви думаєте? Час іде, а Верховна Рада ні кує, ні меле. «Народні обранці демонструють, - повідомляє АФЗУ, - своє ігнорування життєвих потреб сільських бізнесменів». Навіть більше - окремі із них уже «взагалі планують позбавити фермерів права постійного користування при запровадженні ринку землі». Ви зрозуміли, до чого ведуть депутати, котрі скористалися гаслами і надіями Революції гідності?

Але справді як бути і що ж робити залишається? Всеукраїнська Асоціація фермерів закликає своїх колег-побратимів «активізувати роботу з народними депутатами, обраними на ваших округах та за партійними списками, аби вони збагнули першочергову необхідність розгляду і прийняття доленосних для усіх нас законопроектів». Що можна на це сказати? Що і цим треба та можна займатися. Себто або сваритися на нардепів пальцями і дорікати їм за те, що впритул не бачать того, чого чекають від них селянські маси. Або вмовляти їх, таких-сяких, згадати, що вони мають служити не товстосумам, а народу. Але, як на нас, насправді настав уже час сказати нинішньому депутатському корпусу Верховної Ради, що досить знущатися над виборцями, пора складати свої речі і паняти геть по-доброму. Щоб не вийшло по-поганому, коли доведеться від корита відтягувати їх силоміць. Верховна Рада, яка все голосніше й підступніше служить земельним олігархам, а сільський люд намагається обернути в рабів і наймитів, нам категорично не потрібна, як будь-яка шайка негідників.

Підготувала Олена КВІТКА.

Продовження.
Початок - стор. 1

Самооборона діє на підставі законів України

Навчання з бойового зладження пройшло в кілька етапів. Командир Фермерської Самооборони Дніпропетровської області Василь Строгий так окреслив завдання на день:

- Фермерська Самооборона Дніпропетровщини підписала Угоду про співпрацю з попереднім керівництвом Національної поліції Дніпропетровської області. Ми діємо на підставі законів України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» та «Про територіальну оборону». З початку цього року в області сталося сім збройних нападів на фермерів, тому вдень і вночі маємо бути готовими до зустрічі з бандитами. А ще є і сплановані крадіжки насіння, карбаміду, засобів захисту рослин тощо, лише в Царичанському районі минулого тижня їх сталося три. Ми формуємо колективну форму безпеки і захисту. Сьогодні проводимо навчання з рукопашного бою, поводження зі зброєю і бойового зладження. Умовний противник, роль якого виконуватимуть бійці Територіальної оборони Дніпропетровської області, захоплює реальне фермерське господарство «Дар». Вам потрібно провести розвідку, підготувати штурм кількома групами і вибити «рейдерів» із захопленого об'єкта. При безпосередньому контакті з «противником» діяти жорстко, але в розумних межах, без фанатизму. І ще маю честь доповісти вам, що наша праця вже оцінена, причому своєрідно – група бандитів написала на нас заяву... в поліцію! Це, вважаю, визнання роботи Фермерської Самооборони.

Останнє повідомлення викликало усмішки у присутніх. Подібний прецедент вже мав місце в нашій військовій історії. Українські козаки, що завше вели перед у війні 1855 року Росії проти Англії і Франції в Крим, надзвичайно майстерно застосовували придумані ними ж методи ведення бою, особливо нічного. Через це командувач англо-французькими військами написав... скаргу російському командувачу, що «з козаками неможливо змагатися, позаяк воюють вони не за військовими правилами». Подібне змикитили і сьогоденні рейдери...

Першим про навички боротьби в рукопашному бою розповів майстер цієї справи з Дніпра Андрій:

- Найголовніше для вас – психологічна підготовка. Засобами самооборони є газовий балончик, він є у вільному продажу, палиця, камінь, ніж, інструмент, телескопічна дубинка, будь-який предмет. Але пам'ятайте, що за фактом застосування холодної зброї відкривається кримінальне провадження. Знайте, психіка людини здебільшого знаходиться у відпочиваючому стані, тож при несподіваному нападі на вас, рідних чи друзів її необхідно швидко «розігнати». Захищайтесь активно, краще нападайте. Якщо ви покажете противникам, що готові навіть вбити їх, вони не полізуть. Ніхто не захоче підставляти голову за чийсь приватну користь. Щоправда, можлива зустріч з психопатом, наркоманом тощо, цього нападника ви мусите прибити. Але ніколи не переоцінюйте свої сили, якщо можете уникнути непрогнозованого за наслідками бою, уникайте. Є поняття «симетрич-

ність оборони», намагайтеся в гарячці швидкоплинної сутички все ж мати холодну голову і не перевищувати її необхідні межі. Існує проблема ножа, як від нього захиститися. У фільмах все так гарно виходить, в житті складніше. З такою «публікою» про чесний бій краще забути. В хід може йти все – каміння, предмети, бруд. Намагайтеся утримувати безпечну відстань з нападником, у разі зближення працюйте серією ударів. Тут основним моментом є ваша пластика, здатність ухилитися від нападу і самому нанести удар. Злодії та «тітушки», найняті рейдерами, це добре відчують. Запорукою вашої безпеки є ваша увага і пильність.

Були показані прийоми захисту від несподіваного нападу, правила виходу з автомо-

По-друге, потрібно нанести максимальну шкоду ворогу. По-третє, необхідно допомогти побратиму в разі потреби. По-четверте, виконувати доведене бойове завдання. В бою, коли противник веде прицільний вогонь не у вашому напрямку, діє «правило трьох секунд». Саме стільки часу у вас є, щоб здійснити необхідний маневр до наступного укриття, після цього можливий прицільний вогонь у вашу сторону. Будь-яка дія на полі бою правильна, зупинитися не можна ні в якому разі. Розгубився – труп. Якщо побачили кинуту під ноги гранату, треба миттєво відстрибнути на 3 – 4 метри і падати убик від неї, прикриваючи голову руками. Прицільний постріл з травматичного пістолета можна здійснити на 10 - 12 метрів, пістолета Макарова – до

вих гранат і т. п. Так захищалися «рейдери», роль яких у формі і зі зброєю в руках виконали воїни Територіальної оборони Дніпропетровської області. Довелося побачити, як завзято захищаються від молодших за віком фермерів ветерани.

- Я 1940-го року народження, мій побратим Валерій Косарев – 1944-го, ми всі з Дніпра, - після завершення «бойових дій» з гордістю сказав Віталій Палахін (на фото вони справа наліво). - З першого дня я був на Майдані, отримав поранення. Завжди захищав і буду захищати рідну землю!

Приємно, що у ветеранів є такий високий бойовий дух, він передається молоді. За кілька хвилин «військова» операція завершилася, почалися дружні потиски рук недавніх «противників».

землю державі. Щоб зовсім заборонити, так воно обхідними шляхами все робиться. А позбувся землі селянин – значить, збанкрутував. У людей гроші давно заготовлені для всього цього діла, купівлі землі. І оту норму в 200 гектарів вони знайдуть, як обійти.

- Я проти продажу землі. У нас це буде не продаж, а відбирання, - схвилювано говорить фермер Сергій з Павлоградського району. – Все буде домовлено в Держгеокадастрі чи деінде, а селянина поставлять перед фактом. Щойно в Троїцькому віддали в оренду 40 гектарів землі геть чужій людині. Чому обійшли місцевих фермерів, у яких зовсім мало землі? Чому не виділили її війнам АТО, які грудьми прикривають Україну? А чому й досі

Щоб не було крові на полях українських

біля при нападі, обшуку підозрілих осіб. В цьому випадку необхідно страхувати того, хто обшукує. Учасникам довели графік навчань Фермерської Самооборони з рукопашного бою в спортивних залах Дніпропетровщини. Важливою є і особиста фізична підготовка кожного, хто стає на захист громадського порядку.

Зброя жартів не любить...

...а помилок не прощає. Ця давня військова аксіома була в котрий раз пригадана головою Територіальної оборони Дніпропетровської області Володимиром Беляковим. Кадровий офіцер, учасник АТО показав, як надійно тримати автомат та пістолет в бою, пересуватися дрібними кроками на напівзвігнутих ногах, щоб ствол зброї при цьому був непорушним. Під час навчання він акцентував увагу самооборонців на головних моментах військової науки:

- Щонайперше в бою слід чітко ідентифікувати «свій» та «чужий», влітку 2014-го в Донбасі дехто з наших побратимів потрапив під «дружний» вогонь. Для цього на лівій руці використовується пов'язка визначеного кольору. Треба діяти «двійкою» або «четвіркою», відчувати спину товариша, психологічно підтримувати його в найскрутніших ситуаціях. Існує алгоритм поведінки при вогневому контакті з противником. Дистанція безпеки з противником дорівнює 6 метрів, в іншому разі все закінчується рукопашним боєм. Найголовніше завдання кожного бійця – залишитися живим.

30 м, карабіна до 300 метрів. Воїн повинен мати різнобічну підготовку, та найголовнішою і при вогневому контакті є психологічна. А ще важлива і підготовка командна, нею ми і займатимемося сьогодні.

Цікавою була і лекція з надання невідкладної медичної допомоги. За словами фахівців з Територіальної оборони Дніпропетровської області, які її проводили, українська система увібрала в себе все найкраще з канадської, ізраїльської та інших закордонних систем. Як показала російсько-українська війна, вчасна медична допомога повертає до життя близько 90 відсотків поранених воїнів.

Завжди захищаємо рідну землю!

Проведену кількогадинну підготовку, в т. ч. розвідувальну, завершив стрімкий штурм «захопленого» об'єкта. При цьому бійцям Самооборони довелося долати перешкоди, наближені до бойових – вибухи світло-шумо-

Селянські роздуми

За невеликий до спільного шиккування час дорогою спілкуюся з кількома учасниками Самооборони, які окреслюють коло найбільш злободенних для селянина питань захисту себе, рідні і майна від протиправних зазіхань. Окрема величезна загроза – відкритий продаж української рідлі.

- Спіймав 24-го травня у хаті бандита, - емоційно розповідає приватний підприємець Володимир Васильович із Жданівки Магдалинівського району. – Так вийшло, що я з хлопцями приїхав додому несподівано, чужою машиною. Заходжу, хтось у масці і нишпорить в шухлядах. Виявився спортсменом, беззбройним. Хлопці підбігли, гуртом завалили... Зв'язали. У вусі стирчить навушник від рації, видно, його «вели». Здали поліції. За два дні суд, в залі більше 50-ти фермерів, усі вимагають справедливої кари. Суддя виносить рішення «обрати запобіжний засіб у вигляді тримання під вартою на 60 діб з можливістю внесення застави в розмірі 320 тисяч гривень». Наступного дня хтось привіз 320 тисяч, і його випустили. У нас всі шоковані... Треба самоорганізовуватися і діяти спільно.

- Якщо на кордоні великого землевласника підвищується орендна плата, то він забере землю, - переконаний голова сільськогосподарського виробничого кооперативу «Дружба» Віктор Ткач з Михайлівки Царичанського району. – А коли залишиться один, то йому це стане не цікавим. Він забуде про 7 – 8 відсотків орендної плати і повернеться до чотирьох. І ніхто нічого не зробить, бо він один... Коли вся земля збереться в агрохолдингу, там залишиться працювати дуже й дуже небагато людей - молоді й найдосвідченіші. Інші, які трудяться зараз на некваліфікованих роботах, опиняться на вулиці. Куди їм іти – грабувати? Верховну Раду грабувати не підуть – далеко, рушать до сусідів... Продаж землі – якщо комусь і припече її продати, правильніше було б повернути

катма закону про зброю? Я вдума мушу знати, що коли лізуть в хату, маю право захистити себе і родину. Зараз бігаю по судах, показую два документи на одну ділянку абсолютно різного змісту. Суддя розводить руками «складу злочину немає...» А продаж? Не цим людям формувати правила ринку землі.

Прикро, що велику загрозу селу не бачать український уряд і парламентарі, принаймні ті, які не забули, в якій землі закопана їхня селянська пуповина. На спільному шикванні голова Асоціації фермерів і приватних землевласників Дніпропетровщини Анатолій Гайворонський із вдячністю підсумував:

- Велике спасибі всім учасникам сьогоднішніх військових навчань, які проводяться для того, щоб на українських полях ніколи не лилася селянська кров. Фермерська Самооборона і Територіальна оборона Дніпропетровської області роблять велику спільну справу щодо наведення ладу на дніпропетровських землях. За 2016 рік з державного реєстру України зникло більше трьох тисяч фермерських господарств, це дуже загрозлива тенденція. За фактом підробки документів ФГ «Дар» державним реєстратором чомусь досі не відкрите кримінальне провадження. Що заважає Мін'юсту визнати ці дії неправомірними? Якщо правоохоронна система мовчить, мусимо самі все зробити. Сьогодні вручаємо посвідчення членів Фермерської Самооборони та Територіальної оборони кільком десяткам людей, які мають належну підготовку. Разом ми переможемо і захистимо себе і власні родини!

Як зазначив півтори сотні літ тому автор роздумів про вигоди спокійної меланхолійної вдачі наших пращурів Павло Чубинський в книзі «Мальовнича Україна», «в труді і бою українці змінюються до невпізнання». І тепер це достеменно так. Сьогодні фермери не мають навіть короткого перепочинку перед жнивами, бо в Шевченківському суді Дніпра о десятий ранку розпочинається безстрокова акція за відсторонення судді Андрія Леонова від розгляду справи ФГ «Дар», в якій він визнав рейдера «потерпілою стороною».

Підготував Остап ВЕРНИГОРА.

Охочі іронізувати, навіть кепкувати знайшлися й без нас. У тому дусі, що не інакше, як село Любимівка на Дніпропетровщині забажало перетворитися на Нью-Васюки, як це в романі «Дванадцять стільців» обіцяв переферійним Васюкам незабутній Остап Бендер. Якщо Бендер запевняв, наче Міжнародний шаховий турнір з усього світу скличе гротескстерів у досі забуті Богом і світом Васюки, то наша Любимівка уже сьогодні чекає на навалу іноземців українського походження з Канади, Америки, Уругваю й Парагваю та Бразилії і навіть Астралії. Де б не жили, коротше, нащадки наших предків, аж бігом мчатимуть вони на берег Дніпра, щоб побувати в перлині козацької минувшини та квітучому раї української сільської сьогоденної благодаті.

Перспективи ФАНТАЗЕРИ З ЛЮБИМІВКИ

А чом би і ні, зрештою, якщо знати, що не менше, ніж же 400 років тому Любимівка, яка за- сіла навпроти дніпропетровського порогу під назвою Ненасицець, правила для запорізьких коза-ків за курорт. Це зараз Люби- мівський ліс зовсім не рівня Самарському та Обухівському на не дуже багатій на мальов-ничі куточки Дніпропетров- ської області. А тоді, навпаки, Любимівський був попереду. І не випадково, коли Катерина II розігнала Січ і тутешні землі щедро подарувала брату гене-рала Синельникова, тутешніми краєвидами, порогами на Дніпрі і знаменитому фортецю Кодак на протилежному березі почергово приїздили милува-тися і насолоджуватися росій-ськї поети Гаврило Державін, Василь Жуковський та Олек-сандр Пушкін. Як же не відро-сиди колишній диво-куточок рідного краю, де в межах двох тепер сільських рад і долини, порослі травами вище грудей, і пагорби до 120 і більше ме-трів висотою. І де, якщо хочете знати, заповідав насправді по-ховати себе наш Кобзар Тарас Григорович Шевченко. Щоб «лани широкополі, і Дніпро, і кручі Було видно, було чути, Як реве ревучий». Оскільки Нена-сигець козаки ще величали Ре-вучим.

Так от, мова якраз і йде про відродження. І про те, на що спонукала його нинішня так звана децентралізація. Точніше – об'єднання невеличких сіль-ських рад у великі територіаль-ні громади. Досі Любимівська і Дібрівська лишалися поруч, але належали різним районам. Отож жили наче як сусіди, а в дійсності споконвіків вважали себе одним цілим. Тому гіль-ки-но виникла можливість до купи вернутися назад, ні там, ні тут люди не вагалися ні хвили-ни. З цього все й почалося. Тепе-рішня Любимівська об'єднана громада вразила, ні – шокувала і збурила область своїми май-же фантастичними планами та програмами. На повен голос заявляю, що не мине і тридця-ти літ, як розбудується і забує в досі небажаний тут оазис но-вітньої української дійсності. То це ніякий не жарт, що таки доведеться перейменувати і Любимівку в Любимівку Нову.

- У нас дійсно величезні плани та задуми і неабияка рі-

У часи козацькі неподалік на Дніпрі ревів Ревучий - Ненасицець.

шучість змінити й забудувати все довкола, - каже голова те-перішньої Любимівської ОТГ Катерина Желяб'єва, - що нас називають якщо не фан-тазерами або й диваками, то мрійниками точно. ...

А як інакше, якщо тут уже завершують підготовку про-ект розбудови у селі та навкол- нього Міжнародного турист-ичного центру «Любимівка на Дніпрі»! Оскільки саме звідси колись і брав початок сла-внозвісний Чумацький шлях, а в інший бік дороги вели на острів Хортиця, то беруться уже зараз за спорудження та облаштування природно-істор-ичного парку «Надпорожжя». Що він собою являтиме? Це пе-редусім музеїв виникнення та становлення тут запорозького козацтва, а також розважаль-но-ресторанна «Козацька сло-бода» і готельний комплекс. Плюс аквапарк «Пороги», який своєю красою має вписати-ся у неповторні навколишні краєвиди. Не в останню чергу заплановано в заїтку пагор-ба з видом на широке русло Дніпра, до середини якого дійсно не кожна пташка доле-тій, будівництво «Співаючого поля», котре неодмінно має, не сумніваючись у Любимівці, зацікавити і причарувати сюди безліч ініціаторів всіяких му-зичних та піснених фестивалів і конкурсів. ...

То що скажете – губа у любимівських мрійників не з лопуцька? Але якщо чуєте від них, що намір відродити та оживити рідний край, на-повнити по вінця його новим змістом і сенсом, замішаним на сучасних традиціях і звичаях, не може виклика-ти ту ж іронію чи й насмішку, відразу починаєш вірити в реальність запроєктованого. Тим паче, що проекти пере-лічених об'єктів, як свідчить Ігор Желяб'єв, котрий обирав-ся до районної ради від села, а тепер виїхав, що відстоює в ній інтереси Любимівської ОТГ, справді практично в стадії го-товності до втілення. Зараз іде активний пошук інвесторів та власних можливостей, оскіль-ки для початку реалізації за-думаного вистачить ніби і 630 млн. грн.

Хоч це ще й не все, якщо хочете знати, що замислили «фантазери» з Любимівки. По-

алізації проекту «Розробка курсу на зміцнення місцевого самоврядування в Україні», не сумнівається, що любимівські наполеонівські плани дозво-лять відродити не лише ок-ремо взяту Любимівку, а ще й тренувальним зі штучним по-криттям. А раз так, то як обій-тися і без критих басейну та Льодового палацу? Погодьтеся, вони також не будуть зайвими як для місцевого населення, так і для численних туристів та любителів подорожувати дивовижними куточками всього світу, включаючи іно-земних гостей. Тому в проекті клуби для альпіністів та яхт-менів з водно-спортивною ба-зою «Славутич». Уже до кінця нинішнього літа, зрештою, тут запустять на березі Дніпра-рі- ки рекреаційний парк «Мілке», де обладнають пляж і майдан-чик для пляжних футболу і волейболу, які нічим не будуть гіршими від тих, які нині діють на узбережжях Азовського моря у Бердянську, Кирилівці та на Арабатській стрічці. За таких обставин замало буде, ясна річ, власного автомобіль-ного АТП, аби запустити по-стійно діючі маршрути мікро-автобусів як з Любимівки, так і в Любимівку до залізничного вокзалу і назад та лівим бере-гом до Слобожанської ОТГ, котра на протилежній околиці обласного міста Дніпра. Гріх не скористатися і потужним тут Славутичем, щоб спорудити і свою пристань для сучасних швидкісних річкових суден. Це не для того, аби дивувати ту-ристів, а щоб створювати для них максимум зручностей.

- Але й дивувати збирає-мося, - посміхається все той же Ігор Желяб'єв, - оскільки у наших не надто віддалених планах, а на найближчі два десятиліття й відкриття у селі власної авіашколи, яка готува-тиме сільських дітей до вступу в училища як цивільної, так і військової авіації. А придбати вирішили не лише повітряні тренажери та тренувальні літаки, але й пасажирський Swift-10, вартість якого сягає 90 тисяч євро. Отож з'явиться у нас і свій аеропорт. ...

Дух перехоплює, чи не так? Експерт з питань децентра-лізації Інституту політичної освіти Володимир Фесков, прибувши сюди в рамках ре-

Поміж іншого у великій публікації «Крах літописної легенди» у номері від 17 травня «Фермер Придніпров'я» писав і про те, що село Єлизаветівка Петриківського району давно перебуває в блокаді, котра у її жителів відібрала право «пити чисту воду та дихати чистим повітрям і просто по-людськи жити у сприятливому екологічному середовищі», як це уже навіть не заявляє, а на весь голос волає тутешній сільський голова Максим Голосний. І Максима Ігоревича можна і треба зрозуміти: Єлизаветівка стоючих біля собі в оточенні мальовничої та благодатної природи, де поміж записаних просторів тече ще недавно справді найчистіша річка Європи Оріль. Сьогодні ж річка і всі довколишні степи-поля та розкішні пасовища і сінокоси тут у жажливому стані.

НАГАДАЄМО висновки вче-ного-еколога і фавіхця-а-удитора з природоохоронних питань Григорія Шматкова, які були оприлюднені в публіка-ції нашої газети: концентрація шкідливих органічних і хіміч-них речовин та всіяких небез-печних небезпечних домішок як в річці, так і на її берегах сягну-ла критичних меж – перевищує межі допустимих норм у сотні і навіть тисячі разів. У людей в сілі ОТГ воду для своїх побуто-вих потреб отримувати безко-штовно. Оскільки чиста вода – гарантія від багатьох болячок. І чи не останнє – розширили та уже узаконили нові межі сілі громади. З тим, щоб їхні мешканці мали змогу брати земельні ділянки як для приватного бізнесу, так і для більш широкого ведення селянських господарств.

...А що ймовірного па-ломництва «особливих» іно-земних туристів, так це не жар-ти. Памятаєте, герої середнього шкільного віку з дитячого ро-ману Всеволода Нестайка «Ро-реадори з Васюківки» у рідному селі тренувалися влаштувати бій биків – кориду, на яку, мрі-яли хлопці, злетіться вся Євро-па. Але навіщо нам чужа кори-да? Задум любимівців – клика-ти у гості нащадків вищідів з України, які свого часу розле-тілися по всьому білому світу. Отак на всі всоди і в усі кінці покинути рекламу: діти, внуки і правнуки колишніх наших співвітчизників, котрі бажано познайомитися зі способом, традиціями і звичаями життя своїх предків – не вагайтеся, приїздіть у Любимівку! Побачите Україну – казкову країну духовних скарбів свого народу - на власні очі! Сповна нап'єтеса цілющої водиці з її глибинних джерел та криниць, якщо виста-чить вам потім на усе життя!

Микола ЯСЕНЬ.

ЄЛИЗАВЕТІВКА В ОБЛОЗІ

котрі до цього призвели, багато. Та одна з найдраматичніших на даний час – відходи і нечистоти, які зливаються прямо у воду, балки та й на поля птахокорми- натою ПрАТ «Оріль-Лідер», що належить відомому в Україні агрохолдингу «Миронівський хлібопродукт».

Та сьогодні Єлизаветівка опинилася ще й у новій облозі. Її з усіх боків та країв, на всіх дорогах, які ведуть в село і з села, оточили і правоохоронці при виконанні своїх службових обов'язків, і по-бойовому на-лаштовані, одягнені в цивільне нібито дозвільні їхні поміч-ники, а за даними сільської ради - люди, котрі причетні до служ-би охорони та безпеки комбіна-ту «Оріль-Лідер». Далі цитуємо дослідно пояснювальну все тієї ж сілради: «Неофіційно затри-мують та опитують усіх підрад, хто їде тут велосипедом чи ав-тівкою з усією родиною, піших теж перестраивають і затримують, допитуючись, що вони тут роблять, з якої причини у цих місцях перебувають чи мандру-ють? Постійно чатую дві групи чи два наряди, які хапають усіх, кого бачать, перш за все побли-зу Орелі в районі моста. Зада-ють дійсно «цікаві» і водночас провокаційні запитання на зраз-ок і того «Що ви тут робите?» або «З якою метою сюди заві-тали?» Далі з'ясовують, чи чули або чи знають місцеві мешкан-ці, що тут днями сталося? І чи не знають, що вчинив, мовляв, свавілля та розбій? Бодай чи ба-чили когось тут у темну ніч або напередодні чи після неї, тре-ба зрозуміти так, що «на місці злочину»? Було б смішно, якби не погрози, бо й натякати за-триманим, що за телесеріалом «Слідство веде з Леонідом Ка-невським», злочинці, мовляв, завжди повертаються туди, де накоїли біди. ...

Що ж сталося? Чим завини-ли потенційно нібито вже всі

Трактор з цистерною згорів майже повністю.

тично у катастрофічному ста-ні, тримається мужньо і своїх захисників не здає і навряд чи здасть. Свою офіційну позицію щойно оприлюднило і ПрАТ «Оріль-Лідер». Першим ділом повідомивши, що «на щастя тракторист залишився живим, але отримав опіки рук і облич-чя». І далі: «Даний випадок не припустимий. Йдеться про за-мах на життя нашого працівни-ка. У чоловіка вагітна дружина, яка має в найближчий час на-роджувати. Для родини та усіх нас на підприємстві це шок і жахіття. Працівник виконував свої робочі обов'язки згідно з погодженим маршрутом руху. Водій транспортного засобу повертався з поля, яке перебу-ває в оренді, після проведення технологічних операцій з вне-сення органічних добрив (рід-кої біомаси) відповідно до ТУ 24424809:2016. Причини ж, які викликали подібні дії, нам не відомі. Але скажемо, що якщо виникли будь-які протиріччя, їх треба вирішувати мирним шляхом, а не ціною життя лю-дей та терором з боку місцевих жителів».

Залишається тільки про-коментувати цю заяву птахо-

Не тільки зруйнували дорогу, але й переїхали вантажівками їхні душі

ще 15 років тому і служила нам так, що ми не могли не натішитися. Прокладали її це за Хорішка Анатолія Івановича, і ми його загадуємо з вдячністю. А тепер знайшлися такі собі ділки, що у зонитві за наживою, зруйнували за останні роки дорогу геть, а ремонтува-ти й не збираються.

Куди ми не зверталися, ніхто заступитися не бажає. Будиночки наші потріскалися, осідають, загазова- ність шалена, влітку мешканці вулиці просто зади- хаються, а за маленьких дітей страшно, адже у дворі навіть від задухи не погуляти, а не то що за двором. Ми живемо, мов у настіці. Заручники кричущої ситуа-ції. Ми були потрібні, коли наші «обайиви» керівники закликали голосувати за них як депутатів, а нині ми їм не потрібні. Думаєте, вони не бачать, що коїться. Проїшли багатообіцяючі збори з децентралізації, то після них, як знущання, почали їздити нашими вулицями ще великогазові машини з причепами, обми- наючи об'їзну дорогу на Дніпро. Авжеж – там поліція, ваги, де машини зважують на тоннажність. А селом можна, селяни – витерплять. ...

Одного разу ми вийшли на вулицю, щоб перекрити рух.

Так водії нас обматюкали, насміхаючись. Лихі люди, скажемо прямо. Раніше ця братія збувала крадені корки наліво і направо, декого спіямали – повигонили, а тепер найбільш спритні приторговують «еконо-мленою» (!?) соляркою каністрами. Крадуть, що назива-ється, безбожно.

Скоро жнива, підуть машини не тільки птахофа-брики а зі «Злаодів» та агрофірми імені Горького, то для нас настане справжнє некло. Страшно за будівлі, які ми зводили в поті чола самотужки. Нехай же то-встусми, що володіють цими господарствами, відре-монтують дорогу на станцію Тюрок і їздять нею хоч цілодобово.

Наші земельні паї знаходяться в оренді ТОВ «Агроа-льянс», де директором Гаркавенко О. І. Він не сліпий і все добре бачить, але ніяких спроб втрутитися в ситуацію. ...

Ми люди – літні. Здоров'я у наші роки – знаєте яке. А ще й дуже душа болить.

З надією на вас і за дорученням односельців
Валентина Прокопенко.

! Як зберуться тучки в кучки - буде громовиця Народна мудрість

Проблема земельного рейдерства носить системний характер в Україні і навряд чи відразу ж буде подолана з відкриттям ринку сільськогосподарських земель.

Під загрозою рейдерського захоплення опинився увесь фермерський бізнес України.

Два варіанти рейдерської атаки:

- **атака на бізнес зсередини;**
- **атака на бізнес іззовні, шляхом переманювання пайовиків.**

РЕЙДЕРСТВО =

ЩО ПОТРІБНО ЗНАТИ

Внутрішня атака на бізнес

При цій атаці рейдери не обходяться без допомоги чиновників різних рівнів.

Будь-який реєстратор може сьогодні за підробленими документами змінити в будь-якій компанії власника, директора, адресу, не виняток і фермерське господарство.

Подібні рейдерські схеми неможливі без участі адміністративного ресурсу. В першу чергу, це держреєстратори, які закривають очі на подібні дії.

У світлі того, що були внесені певні зміни в закон, що регулює реєстрацію діяльності підприємств, рейдерство стало здійснювати набагато простіше. На сьогоднішній день навіть нотаріусам надали право вносити зміни в реєстраційні документи. За цією допомогою, так звані рейдери, можуть фактично, що найнеприємніше, в будь-якому регіоні України переоформити статутні документи, змінити склад засновників, змінити директора, відповідно, навіть помянути ключі в банку, дуже оперативно вивести всі кошти, переоформити активи (як приклад, ФГ «ДАР», це переоформлення сталося в Одеській області).

На жаль, подібні дії чинним законодавством оперативного припинити не можна, тому необхідно для того, щоб не потрапити в подібну історію, максимально, що можна зробити, — це щодня перевіряти реєстр. Я б рекомендував у даному випадку накладати арешти на наявне майно, крім того, контролювати рахунки в банку і якщо ви працюєте з банком, то, бажано, щоб ті менеджери, які з вами працюють, були повідомлені про те, що у вас відбуваються реєстраційні зміни підписів, і, відповідно, щоб вас про це повідомляли.

Під арештом майна, я маю на увазі:

1) оформлення майна господарства в заставу або іпотеку (іпотекотримач має бути довіреною особою);

2) можна накласти арешт і закласти корпоративні права, відповідно, заставу обтяжать корпоративні права для того, щоб ті ж рейдери не могли оперативно змінити засновників. Тобто корпоративні права точно так само можна оформити в заставу будь-якій фізичній або

юридичній особі. Тоді в реєстрі з'являться відповідні записи, це називається *арешт рухомого майна у вигляді корпоративних прав*, та у рейдерів руки будуть досить ефективно зв'язані. На практиці, перш ніж говорити про заставу корпоративних прав, практично 99 відсотків статутів ФГ необхідно буде привести в порядок.

Найголовніше - це практично щодня дивитися реєстр та перевіряти, хто ж на сьогоднішній день є власником або директором (головою) господарства.

Ознаки, за якими можна зрозуміти, що господарство збираються захопити або відбувається підготовка до рейдерської атаки, дізнатися про це вкрай важко, тому що рейдери готуються дуже ретельно. У будь-якому випадку, реєстр у нас відкрито, не обов'язково ходити у когось випитувати, хто є власник. Зрозуміло, що існують реальні корпоративні спори між засновниками, членами, учасниками, спадкоємцями, коли «реально» сваряться, не можуть поділити корпоративні права або не можуть поділити активи. Але в більшості випадків це абсолютною сторонні компанії і люди, які їй просто захоплюють. Тому дізнатися про підготовку практично неможливо.

Що робити, якщо рейдерську атаку вже здійснили?

Перші дії – це, звичайно ж, необхідно звертатися в правоохоронні органи та до суду з вимогою накладання арешту на корпоративні права, щоб не можна було їх далі переоформити або заборонити реєстраторам чинити якісь дії спрямовані на зміну власників господарства. Крім того, необхідно буде звернутися до податкової інспекції для того, щоб заблокувати будь-які дії з податковим реєстром. Це максимально, що швидко можна зробити. Також все, що може повернути ваші права на місце – це виключно рішення суду. Навіть всі ці незаконні дії можна підтвердити тільки рішенням суду. По-іншому, з кимось сваритися, казати про щось - це просто марна трата часу. Тому тільки суд може відновити корпоративні права, а в сьогоднішній ситуації судової реформи, брак суддів на місцях, чим успішно і користуються рейдери для того, щоб це здійс-

Пропозиції

- **матеріальна допомога** - виділення коштів на будівництво або ремонт об'єктів інфраструктури - ремонт доріг, водогіну, лікарень, шкіл, дитсадків та інших соціальних об'єктів. Про ваші добрі справи повинні знати всі місцеві жителі. Ви формуєте свій імідж не тільки фермера, але і добродія. Ви тут живете, вам це серцю любе, а чи потрібно це великій компанії – не факт;

- **соціальна відповідальність** - зміст трудовітських галузей господарства, навіть якщо вони не є прибутковими. Наприклад, вирощування ВРХ, птиці і продаж її пайовикам за собівартістю (нижче собівартості);

- **організація публічних заходів** - виступайте ініціаторами «днів села», «днів поля», інших заходів, які можуть бути цікавими для місцевих жителів. Запросіть місцеві ЗМІ, телебачення, зніміть власний відеоролик, подайте його в інтернеті;

- **технічна допомога** - надання техніки господарства в період посівної-збиральної компанії; оптова закупівля насіння, ЗЗР, пального тощо. Сильний агро-виробник здатний об'єднати навколо себе одноосібників, не тільки з метою зміцнення своєї репутації, але і для протидії шахрайству;

- **спонсорська підтримка** спортивних команд, колективів народної творчості, адресна допомога (інвалідам, на поховання, народження) і тому подібне. Представники сільської громади будуть із захопленням розповідати про спонсора, який допоміг їм виїхати на змагання або на концерт в область.

Таким чином, активний PR передбачає інвестиції в село. Зазвичай аграрії роблять це скромно - надають кошти сільському голові, або старості в надії, що він донесе правильну інформацію до пайовиків. Але задача, яка не була поставлена - ніколи не буде виконана. Надаючи допомогу, робіть це так, щоб громада знала про неї, переживайте за своє моральне обличчя. Пишіть статті в ЗМІ, публікуйте інформацію на корпоративному сайті, розміщуйте зовнішню рекламу на всіх доступних в даному регіоні носіях - біл-бордах, сітілайтах (якщо вони є).

Колись прочитав у Акуніна таку думку, не пам'ятаю дослівно: «Добро повинно навчитися себе рекламувати, тоді воно точно перемаже зло».

Олександр СУЛІМА,
голова Асоціації фермерів та приватних землевласників
Новомосковського району.

ЯКИМ КРИТЕРІЯМ ПОВИНЕН ВІДПОВІДАТИ ПЛАТНИК ДЛЯ ВКЛЮЧЕННЯ ДО РЕЄСТРУ ОТРИМУВАЧІВ БЮДЖЕТНОЇ ДОТАЦІЇ?

Головне управління ДФС у Дніпропетровській області інформує

Відповідно до п. 161.1 ст.161 розділу V1 Закону України від 24.06.2004 №1877-IV «Про державну підтримку сільського господарства України» із змінами і доповненнями (далі – Закон №1877) сільськогосподарський товаровиробник, основною діяльністю якого є постачання сільськогосподарських товарів, вироблених ним на власних або орендованих основних засобах, причому питома вага вартості сільськогосподарських товарів становить не менше 75% вартості всіх товарів, поставлених ним протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно (далі – сільськогосподарський товаровиробник), який здійснює види діяльності, визначені п. 161.3 цієї статті, має право на бюджетну дотацію для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції (далі – бюджетна дотація) після його внесення контролюючим органом до Реєстру отримувачів бюджетної дотації.

Ця норма діє з урахуванням того, що:

а) для новоутвореного сільськогосподарського товаровиробника, зареєстрованого як суб'єкт господарювання, який провадить господарську діяльність менш як 12 календарних місяців, питома вага сільськогосподарських товарів розраховується за результатами кожного окремого звітного періоду;

б) з метою розрахунку питомих ваг сільськогосподарських товарів до складу основної діяльності сільськогосподарського товаровиробника не включаються оподатковувані операції з постачання основних засобів, що перебували у складі його основних засобів не менше 12 послідовних звітних періодів сукупно, якщо такі операції не були постійними і не становили окремої підприємницької діяльності;

в) сільськогосподарський товаровиробник, внесений до Реєстру отримувачів бюджетної дотації, щомісячно подає контролюючому органу додаток до податкової декларації з податку на додану вартість, передбачений п.51 підрозділу 2 розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України від 02.12.2010 №2755-VI зі змінами та доповненнями. Сільгосппродукцією (сільськогосподарськими товарами) згідно з п.2.15 ст.2 Закону №1877 є товари, зазначені у групах 1 – 24 УКТ ЗЕД згідно із Законом України «Про Митний тариф України», якщо при цьому такі товари (продукція) вирощуються, відгодуюються (гній, перегній, пташиний послід, а також полова, бадилля тощо), суміші органічних та мінеральних добрив, у яких частка органічних добрив становить більше 50% від загальної ваги таких сумішей, а також усе біологічне паливо та енергія, отримані при переробці та утилізації сільськогосподарської продукції (товарів) та їх відходів (біогаз, біодизель, етанол, тверде біопаливо, у виробництві якого була використана сільськогосподарська продукція (її відходи) в розмірі більше 50% від усієї використаної продукції, електрична енергія, пар, гаряча вода тощо).

Норми п.2.15 ст.2 Закону №1877 не поширюються на виробників підкацихних товарів, крім підприємств первинного виноробства, які поставляють виноматеріали (код УКТ ЗЕД 2204 29 – 2204 30). Відповідне питання та відповідь на нього розміщене у категорії 101.21 Базис знань, що знаходиться на сервісі «Загальнодоступний інформаційно-довідковий ресурс» офіційного веб-порталу ДФС України за посиланням <http://zir.sfs.gov.ua> у розділі: «ЗАПИТАННЯ-ВІДПОВІДІ З БАЗИ ЗНАНЬ».

Шановні читачі! Надсилайте свої запитання з правової тематики на поштову чи електронну адреси редакції. Наші юристи дадуть Вам кваліфіковані відповіді.

Липень косить і жне, довго спати не дає

У липні, перш за все, слід потурбуватися про забезпечення рослин вологою, домагаючись підтримання вологості ґрунтів на рівні 80 відсотків. Слід виконувати роботи зі збереження вологості в ґрунті після поливів. Для цього необхідно використовувати мульчуючі матеріали для захисту політих ділянок від випаровування вологості. Добрими з-поміж них можуть бути: перегній, компост, торф, тирса, солом'яна різка тощо.

Досить важливо у цей період повторити підживлення плодкових і ягідних культур. У літній період рослини великою мірою потребують азотного живлення. Краща форма добрив - органічні (пташиний послід, коров'як, гноювка).

З мінеральних добрив можна застосувати аміачну селітру (25-30 г на відро води) з додаванням деревного попелу (140-160 г). Добре реагують на підживлення ягідні культури, а тому їм слід приділити підвищену увагу.

У насадженнях, де передбачається щедрий урожай (багато зав'язі) або ж які мають візуальні ознаки пригнічення, необхідно підживити позакоренево. Найбільш придатним видом добрив для позакореневого підживлення є сечовина (карбамід). Через 35 днів після цвітіння роблять перше підживлення, чітко дотримуючись дози і концентрації робочого розчину для кожної культури: для яблуні — 50 г, груші — 30 г, вишні — 90 г на 10 л води. За необхідності позакореневе під-

На порі, на часі

живлення можна повторити за місяць до збирання врожаю. Розчин добрив готують перед застосуванням і обприскують рослини за допомогою обприскувача.

Настав час збирання врожаю ягідних культур. Запізнення з цим видом робіт може призвести до втрати врожаю і зниження якості продукції.

Підживлюючи кущі ягідних культур, для приготування водного розчину на 10 л води дають 12-16 г аміачної селітри. Слід пам'ятати, що останній строк поливу ягідників - кінець липня - початок серпня.

Малину підживлюють по борознах, які роблять сапкою на глибину до 12 см по обидва боки рядка або навколо куща, відступивши на 30-40 см. Перед внесенням робочого розчину профіль борозни слід зволожити водою. Потім вносять живильний розчин: 5 л на 1 м погонний.

У насадженнях суниці деякі садівники скошують листя. Слід зауважити, що цей агрозахід ефективний на ділянках, які дуже уражені плямистостями листків і заражені кліщем.

Слід продовжити роботи з розпушування ґрунту, видалення бур'янів механічним способом або за допомогою гербіцидів, стежити за своєчасним і регулярним підкошуванням трави за дерніми ділянках.

Наприкінці липня настає строк окулірування практично

всіх плодкових культур. Способів окулірування багато, але найбільш вживаних два: в Т-подібний розріз і вприклад. Незалежно від способу окулірування слід дотримуватися єдиного технологічного правила: відповідних навичок окулірування, чистоти, швидкості та якості виконаних робіт. У садівничій літературі можна знайти детальне описання техніки окулірування обома способами. Варто заострити увагу ось на чому: під час окулірування вприклад камбіальні шари компонентів щеплення мають збігатися, а також слід ретельно вставляти культурні бруньки з щитком в Т-подібний розріз. Зрізуючи щиток з живця прищепи зріз має бути рівним, гладеньким, без деревини або з мінімальним шаром, не допускаючи пошкодження основи бруньки, де розташований пучок сокопровідних тканин. Окулянт щільно обв'язують, не допускаючи проміжків між витками обв'язки, залишаючи культурну бруньку відкритою. Для обв'язування добре використовувати стрічки поліхлорвінілової плівки завширшки 1 см і завдовжки до 30 см.

Наближається час закладання нових насаджень суниці. Грядки для суничника слід було підготувати ще з осені минулого року: внести добрива, розпушити ґрунт, видалити бур'яни (особливо злісні), потурбуватися про нагромадження вологості. Розсаду

суниці або купують у спеціалізованих плодородсадниках, або заготовляють на власному суниčníку з укорінених розеток, що утворюються на вусах суниці після збирання врожаю. Схема садіння може бути різною, але найсприятливіша 45х25 см. Садять розсаду у зволожені лунки або борозни, не загинаючи коренів, домагаючись розташування «сердечка» - вузла куштиння на рівні поверхні ґрунту, щільно обтискують ґрунт навколо розсади. Слід підтримувати вологість ґрунту не нижче 80 відсотків повної вологості, а в спеку проводити освіжаючі поливи до повного приживлення рослин.

Плодоносний суниčníк удобрюють фосфорними і калійними добривами, розпушують ґрунт, заготовляють перегній і торф для осіннього внесення (з розрахунку 50-100 кг перегною або 30-60 кг торфу на 10 м²).

Під гілками урожайних дерев треба своєчасно встановити підпори, щоб запобігти їхньому відламуванню.

У молодому саду в третій декаді липня слід провести зелені

технологічні операції, спрямовані на додаткове формування крони. Виконують пінцирування (прищипування) тих пагонів, які мають активний ріст і є небезпека, що вони не встигнуть підготуватися до зимівлі. Частину пагонів можна відігнути до горизонтального положення, що послабить силу їхнього росту і сприятиме закладанню плодкових утворень.

У зріджених насадженнях малини, що вирощується на шпалері, можна провести ремонт, використовуючи зелену поросль. Це можна зробити таким чином: у створі рядка викопати посадкові ямки глибиною 20 см, добре зволожити. Зелений відсадок, що росте в міжрядді, акуратно викопати з грудкою землі, намагаючись максимально зберегти кореневу систему. Грудку землі з рослиною загортають у плівку або мішковину і переносять до місця садіння. Посадивши і поливши відсадок, пагін рослини підв'язують до шпалери, а в спеку бажано ще й притінити від прямих сонячних променів. Через 15-18 днів ці рослини підживлюють розчином органічних добрив.

Здоровенькі були!

Так, так - звичайну шовковицю, яка росте мало не в кожному дворі і навіть при дорогах. А ще - «деревом життя».

НЕРІДКО бачимо, як осипаються додолу гарні стиглі плоди і люди топчуть їх, проходячи повз дерево, часто й не здогадуючись, що нехтують чудодійними ліками. Чернігівська обласна газета «Біла хата» завжди до сезону знайомить своїх читачів з корисними властивостями фруктів, овочів та різотрав'я. Саме доспіла шовковиця...

Шовковиця - це ефективний і вітамінний, і кровотворний засіб. У шовковиці менше кислот, але більше, ніж в інших ягодах, цукрів, що легко засвоюються. Не даремно її вважають найсолодшою ягодою наших широт. Але вабить малих до шовковиці не лише те, що вона для них - немов природна цукерка. Інстинктивно таким чином дитина рятує себе від діатезів, не допускаючи хвороби. Допомогають їй у цьому органічні кислоти, що містяться в шовковиці (яблучна, лимонна, винна, шавлева). Є у цій маленькій ягоді білки, жири, вітаміни, фосфорна кислота, вкрай необхідне нашим дітям для кровотворення залізо. А ще - ягоди та сік із шовковиці допомагають лікувати атрофію зорового нерва.

«Королевою ягід» її величають на Сході

Настоя стиглих ягід застосовують як потогінний засіб у разі застудних захворювань. Сік із ягід зарекомендував себе і як один із найкращих засобів від кашлю. П'ють його і за хронічних закріпів. А розведеним із водою (у співвідношенні 1:3) полощуть горло у разі запальних процесів. Вичавки ягід, які залишилися після приготування соку, використовують для лікування діабету. Печуть із них, додаючи гречане борошно, хлібці, коржики, готують страви з квасолею. До речі, наші предки робили борошно і з самої сухої ягоди шовковиці, вважаючи його чудовим харчовим продуктом. Зі свіжих ягід варять мармелад, желе, варення, сиропи. Сушать їх на компот.

Деякі лікарі, спираючись на народний досвід, рекомендують хворим на цукровий діабет посипати страви (сир, каші тощо) порошком із висушеного листя шовковиці. У разі проносів треба застосовувати висушені недозрілі плоди шовковиці, а від закріпів - свіжий сік стиглих плодів.

Листя шовковиці має заспокійливу, протизапальну дію, є жарознижувальним засобом. Особливо показані відвари й настої від головного болю, запаморочень, невралгії, набряків, паралічу рухових нервів. Часто матусі й бабусі запитують, чим можна вилікувати дитину від такої неприємної хвороби, як глисти-гострики? У цьому випадку теж допоможе шовковиця. Є дуже простий і ефективний засіб, відомий здавна. Якщо дитина переохворіла на паротит (особливо це стосується хлопчиків), то щоби не відчувати наслідків хвороби усе подальше життя (послаблені імунітет та чоловіча сила), слід інтенсивно використовувати сезон шовковиці: щодня дитина має з'їдати 2-3 склянки ягід, а взимку додавати сушене листя шовковиці до звичайного чаю і в компоти.

Тож, коли бачите, що діти вже «повистрибували» на гілках шовковиці, ходять із пофарбованими ягодами об-

личчями, руками і навіть сорочками, не лайте їх. Краще дайте їм відерце чи мисочку - нехай назбирають ягід, щоб усією сім'єю поласувати ними досхочу.

Її визнає наука

У науковій медицині ягоди використовують при гіпохромній анемії, яка пов'язана з гастритом зі зниженою кислотністю шлункового соку. Корисна шовковиця при шлунково-кишкових захворюваннях (ентероколіти, дизентерія, дисбактеріоз) і хворобах жовчовивідних шляхів. Офіційна медицина має досвід лікування великою кількістю свіжих плодів хворих на міокардіострофію та порок серця. Після курсу лікування у хворих зменшувався біль, покращувалася робота серця, зменшувалася задишка, відновлювалася працездатність.

Сік і настій (або компот) використовуються як відхаркувальний та сечогінний засіб. Сік - також ефективний засіб для лікування виразок у ротовій порожнині та горлі. Настій листя шовковиці в народній медицині використовують при гіпертонії, запалювальних процесах, кашлі.

У китайській народній медицині відвар коренів шовковиці вживають при нирковій недостатності та імпотенції. Щодо останньої проблеми, через століття передається рецептура приготування шовковиці з медом для лікування чоловічих «страждань». Ось цей рецепт: Кілограм свіжої або півкілограма сухої ягоди (чорної або білої - немає значення) слід прокип'ятити у півлітра води протягом 30 хвилин. Настій злити в інший посуд, додати нової води і знову кип'ятити 30 хвилин. Далі злити воду, масу покласти у воду першого кипіння, перетерти, аби вона стала в'язкою, додати 300 г меду. Довести до кипіння. Охолодити. Скласти в скляний посуд. Вживати по чайній ложці 2 рази на день через годину після їди. Після 45 років корисно приймати як чоловікам, так і жінкам. У них клімакс пройде м'яко, без тривог і хвилювань.

Обласна щотижнева газета
«ФЕРМЕР ПРИДНІПРОВ'Я»

Свідоцтво про реєстрацію ДП 2161-899Р від 23.02.2017 р.

ЗАСНОВНИК ТА ВИДАВЕЦЬ
ТОВ «Редакція газети «Фермер Придніпров'я»

Голова редакційної ради
Анатолій ГАЙВОРОНСЬКИЙ
Головний редактор Лариса ШАРА

49000, м. Дніпро, вул. Воскресенська, 41, оф.109
786-02-21, 098-183-00-18, 050-850-72-74

e-mail: farmer.gazeta@gmail.com

www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Друк ТОВ «Видавничий дім «Кераміст»

69057, м. Запоріжжя, вул. Седова, 16

Обсяг 2 друк. арк. Друк офсетний.

Зам. № 1783913 Тираж 10 000.

Редакція не завжди поділяє точку зору авторів публікацій.

Гонорар сплачується тільки за замовлені матеріали.

Відповідальність за зміст реклами несуть рекламодавці.

Посилання при передруку на «Фермер Придніпров'я» обов'язкове.

Газета за посиланням використовує повідомлення інформаційних порталів.

Оформлення передплати та доставку газети здійснює

Дніпропетровська філія ПАТ «Укрпошта».

Передплатний індекс 60092

Електронна версія газети: www.farmer.dp.ua

www.facebook.com/farmer.dp.ua

Календарик

День кооперативів

У 1995-му відзначалося сторіччя Міжнародного кооперативного альянсу - об'єднання організацій, що нараховують 760 мільйонів членів кооперативів у 100 країнах світу. Масштаби діяльності кооперативів варіюються від невеликих і скромних приватних підприємств до великих компаній з багатомільйонними оборотами. Тож Асамблея ООН, відзнаючи, що кооперативи стали одним із необхідних факторів соціально-економічного розвитку, запропонувала урядам, міжнародним організаціям, спеціалізованим установам і національним та міжнародним кооперативним організаціям щорічно відзначати цей день у першу суботу липня. Мета Міжнародного дня кооперативів - привернути увагу світової громадськості до кооперативів та сприяти розширенню партнерських зв'язків між міжнародним кооперативним рухом та іншими суб'єктами міжнародного права, включаючи уряди та неурядові організації на всіх рівнях.

Історична довідка
Початком сучасного кооперативного руху можна вважати ініціативу невеликої групи ткачів, що створила в 1844 році перший споживчий кооператив в англійському місті Рочдейл. Таким чином «Товариство справедливих рочдейльських піонерів» зробило перший крок на шляху набуття трудящими економічної свободи і незалежності. Через півстоліття, у 1895-му, в Лондоні був створений Міжнародний кооперативний альянс, що став однією з перших неурядових організацій, що тісно співпрацює з ООН після заснування останньої в 1945 році.

Ягоди самі по собі вже є десертом, але їх також можна додавати в різні торти, пиріжки, суфле, коктейлі та інші страви, вони тоді ще смачніші і залишаються корисними.

Десерт з чорною смородиною
Інгредієнти: чорна смородина – 250 г, цукрова пудра – 220 г, цукровий пісок – 60 г, яєчний білок – 1 шт., лимонний сік – 1 ч. л. Спочатку потрібно відокремити білок від жовтка і збити в густу піну. Після цього додати цукровий пісок і лимонний сік. Чорну смородину ретельно промити і добре просушити. Покласти смородину у збитий білок, занурити її повністю, щоб білок обволікав ягоди з усіх сторін. Ви-

ОРИГІНАЛЬНИМ і популярним видом усної народної творчості в Україні є думи. Це великі музично-поетичні твори переважно героїчного змісту про важливі історичні події. Думи виконувалися речитативом, близьким до співу, під супровід народного інструмента - кобзи, бандури або ліри. Звідси й назва

Це один з видів традиційного народного мистецтва. Датувати початок цієї творчості важко, адже до XIX століття вона майже не фіксувалася і не збиралася. Свій розквіт (як галузь мистецтва) стінопис отримав лише наприкінці XIX - на початку XX століття

Хатній розпис

Існує думка, що давніше українські селянки свою любов до барвистості виявляли у візерунках килимів, вишитих сорочках, розмальованих писанках, у посуді тощо. А пізніше, коли ця творчість почала вимирати, жінки стали любов ту проектувати на розмальовування хат. На Лівобережній Україні таке малювання трапляється не лише над постіллю - його можна побачити і на стіні в сінях, і в коморі; Поверхні печі раніше відзначалися мальованими чи рельєфними глиняними кахлями. Інші дослідники припускають, що поштовхом до зародження хатнього розпису є втручання західного стилю модерн в українську периферію. Наприкінці XIX століття стали популярними шпалери в хатах заможних селян; саме їх імітували у своїй розписній творчості господині. Проте в українській традиції немає такого фактору, як калькування, тому майстрині намагалися не просто змалювати узор, а створити своє враження від них (а це вже виходило крізь призму традиційних орнаментів). Таким малюванням деколи розписують усі стіни в хаті, хоча частіше зустрічається лише одна стіна або ж її частина (біля покуття, над вікном). Використовується переважно орнаментальний фрагмент, яким заповнюється вся поверхня. Фольклористичні записи з сіл Поді-

лля свідчать, що на початку XVIII століття було не до розписів, бо «у людей було багато роботи. Ніколи було і побілити хату... Тільки після панщини, коли стало легше жити, почали розписувати хати». Отже, ймовірно, практика розпису хат у селах Поділля, Уманщини та Лівобережної України з'явилася в кінці XVIII століття. Одним з цікавих фактів є те, що авторами настінних орнаментів виступали молоді жінки та дівчата на виданні. Якщо зіставити цю інформацію з рослинною символікою малюнків, то можна припустити, що причинами їх створення є інстинктивна потреба приєднатися до духовного досвіду народу. Логічний ланцюг такий: пишучи квіти, листочки, дерева ми намагаємося виразити свою єдність з природою; слово «прикрашати» в селян мало дещо інше, обрядове значення (вони умовно оживляли предмет, визволяли його внутрішні властивості поєднання людської та природної сутностей; прикрашена лялька – жива лялька, прикрашена ялинка – жива ялинка). Таким чином розписана хата набувала живих властивостей і ототожнювалась з розквітаючою природою. Звідси і духовне єднання. Основним же орнаментально-мотивним образом як рушників, витинанок, весільних скринь, (сучасних платтів!), писанок, так і настінного розпису є де-

3 діда-прадіда Народні думи

мандрівних народних виконавців дум – кобзарі, бандуристи, лірники. Власне у думах українська історія повстає такою, якою бачило її серце звичайного чоловіка – живою та емоційною, адже кожна дума була не просто епічною оповіддю, а довершувалася ставленням мовця до зображуваних подій, переплітаючись з емоційно насиченими відступами та лірикою. Мандруючи від села до села, кобзарі несли людям не тільки інформацію про різні події, а й ідеї єднання народу, волі та незалежності. З самого свого зародження у думах утверджувалися гуманістичні ідеали, високі моральні принципи українського народу. Завдяки цим своїм особливостям думи стали чудовим пізнавальним і виховним матеріалом для формування уявлення про український народ як невід'ємну частку світової спільноти.

рево життя, в народі – «вазон». Він є уявленням про світотворення, народження, зростання. Змалювання віночка, «вазона»-віночка з парними птахами чи з квіткою все-редині, з птахами і хлібним колоссям за своїм значенням схоплює до шлюбної тематики, проте деколи може знаменувати лише прихід весни (так само, як і у весняних піснях присутні шлюбні мотиви). Подекуди також зустрічається малювання стелі. Зображенням може бути повторюваний одиничний геометричний мотив у тій частині стелі, що над столом, або ж якусь частину розписують за схемою, яка подібна до відтворення килима. Селянські настінні розписи – це мова. Мова, яка має власні образно-знакові фактори, що у своїй основі з'єднані з вербальними компонентами. У цих змалюваннях переважає оптимістичний момент: рослинне зростання, наділення живими характеристиками хати, весільно-шлюбні згадування задля продовження роду, єдність людських і природних начал. Цій майстерності не було потреби вчитися. Селянки писали душею, своїм народним поглядом. Вони й не думали, що їх творчістю хтось зацікавиться, що їх мальованки будуть центром досліджень. Це було звичайне сільське життя, яке просто вирило традиціями, суб'єктами яких і ставали ці молоді панночки, розповідає ARTnevs.

Природний відбір - це вилучення грошей у чоловіка після отримання зарплати.

- У мене грошей - кури не клюють. Газ, нафта належать народу. Це зрозуміло. Незрозуміло, чому народ сам собі продає їх за такі шалені гроші.

- Ти такий великий, а милостиню просиш. Працювати треба!
- Так це ж я після роботи!

Приходить чоловік до бібліотеки і каже:
- Я у вас книгу взяв «Як заробити мільйон», а тут половина сторінок видерта!
Бібліотекар:
- Ну і що! Півмільйона теж непогано.

Пишіть:
49000, м. Дніпро,
вул. Воскресенська, 41, оф.109

Дзвоніть:
786-02-21,
098-183-00-18,
050-850-72-74

Передплатити
«Фермер Придніпров'я» можна у будь-якому поштовому відділенні області до 25 числа щомісяця. Передплатний індекс 60092.